

Sada je nastao pravi razdor među stipetom, oni koji bi bili sposobni da predajuščim u nehodje se toga imiti, a oni koji bi to želio, nije imao sebe većinu. Konačno mu podje ipak rukom pomoći svog nekadašnjeg prijatelja i desnog prijatelja g. Travićića, pomognući ga Nicoliću, postati predsjednik upravnog vijeća. Njega je to dosta obolelo, ali je ipak svoju svrhu postignuo. A je danas sverogodi tako, da je u dvije godine promjenio tri občinska poslužnika. Njega je imenovao hrvatski načelnik koji volji puk mjestnim delegatom; on postao crkvenim starijem — sve što želio, kao da neima u Rakiju muzeva posobnih i čestitih koliko je i on.

On se sluti nekim tajnikom u Knicu, odjem ga može dobiti u Rakiju, pa ako to treba, bježi tražiti tajnika u Knicu. To nije zaista ni često a još manje koštano za nas kmetove, kojima je kadšta ukradeno, kad su velike poljske adnje. Tomu bi se imalo doskočiti, jer se zahtjeva korist občinara.

Pazinski kotar:

Imenovanja i premještanja. Priješnici kod zemaljskoga suda u Trstu gg. E. Bollanz i E. Petribijahu imenovani kr. sudbenim pristavim; ovaj poslednji premješten je u kr. kot. sudu u Labin. Premješten bježi nadalje sudbenim pristav u Vodnjani g. Antun Colombis u Labin, a sudbeni pristav gosp. dr. Antun Kubuder iz Motovuna u Vodnjani.

Naglo umro. U ponedjeljak u jutro ovezooče se po programu članovi družila Lega Nacionalne, koji su dan prije zborovali u Trstu, parobrodom "Venezia" ut Devina i Šestjane na izlet. Ondje im je priredjena svezana gostiba.

Medju izletnicima palacio se je i odsasnik "Legine" podružnice iz Labina, dr. Jakov Litus, tamoznji c. kr. bježnik i bivši popratnici, a kr. pošte, pod objedom naglo pozilo, prisutni liečnici — medju kojima bježi i labinski občinski liečnik dr. Grča, priskočio bolestniku na pomoć, ali se odmah uvjerio, da je svaka pomoć uzaludna, jer je već bio zadaljivo. Udarila ga je naime kap.

Tom nepadanom nesrećom bježi po varen veselje, Leginih izletnika. Mrtvaca prenesoše iz Trsta u Labin.

Porečki kotar:

Jadičkova Iz Grožnjana. Naš zaosteni puk u nešretnoj občini Grožnjan smije više da podnosi sinih nameta, a mu ih je naprila ona talijanska občinska uprava. U nijednoj občini Istra su ti nameti ili adicionali tako visoki, da bi baš u Grožnjanu. Pametan čovjek bi nezasititi, da mora misliti, da će svaka mudra prava nastojati, da se ti ogromni nameti pize, da se to teško breme srušmasnim učincovom olakša. Varao bi se, tko bi mislio, da tako radi upravitelji slavne občine Grožnjan. Oni, mjesto da snize te eteuvene namete, traže nove potroške, pak će morati naši občinari izdahnuti pod nešesninskim premenom. Veći dio tih nameta plaćaju občinari radi samog Grožnjana, dočim izvanjski puk neima od toga nikakve koristi. Novac je naime potrošen u mjesto Grožnjan, a namet mora da pada u sv. občinari.

Nu ni to ni došla Grožnjaninskim praviteljem. Oni idu naime da tim, da ugradje na troškove občine novi vodnjak a troškom od 6000 kruna i novu posve ličnu klaonicu.

Izvanjski naš puk se tomu novoumu otrošku protivi, jer će i on morati da plaća namete a nikakve neće imati koristi.

Po dva puta dodjose naši kmetovi u sklikom broju (do 60. njib) Grožnjan posvjedočili protiv novim, nepotrebim troškovom. Bilo je to 17. i 21. junija; a put tužio ih neki občinski činovnik, a su dosli dugnuti bunu a drugi put odbravio, a koro sve katarski kapetan Lasciac,

koga dižu, Talijani — i najradikalniji — do devetog nebja. Oni znaju, dobro zašto to čine, ali ja, si ga nama. (Neka čine, sum, kad vi nebiti čutili.) Tako je zas ovđe zlo i napako, jer je sve proti nam.

Iz Fontane — občina Vrsar — pišu nam koncem junija o.g.: Prosto je mnogo vremena, što Vam se odavde nejavimo. Ali što ćete, nješto posao, pješto neukost naša, tako, da prolazi vreme i da mi životarimo ovaj život mučenika. Da Vam se danas glasimo, uzrok je sila, koja nas ne to goni, jer se neimamo komu da potužimo, dolni našoj miloj. "Slogi".

Na 8. ovoga mjeseca bio je kod nas poznati prijatelj našeg crkvenog jezika, preč. g. Pesante iz Poreča, da pregleđa našu crkvu. Stupio je i u našu školu, valjda poslat od biskupskog ordinarijata. On se je pridonio kako da nezna kojim jezikom govore naše djeca, premda je bio dugi niz godina skolskim nadzornikom. Upitav dakle g. učitelja, kojim jezikom govore djeca, odgovori mu on, da razumijekojko dječa i talijanski, ali svi da govore svojim hrvatskim materinskim jezikom, jer u Fontani neima ako ne jedna talijanska obitelj, i to ona conte Borisi, koji ima dvije kćerke, koje pak ne polaze našu školu — jer bi bilo sramotno, da se kontesse s mješaju sa kmetskom djeecom.

Onomadno kazao je u našoj crkvi župe-upravitelj g. Nachtigal, da se više nemože učiti djeci kršćanski nauk, ako ne u talijanskom jeziku. Mi neznamo odakle je došla takova zapovijed, koja se protivi božjim i ljudskim zakonom. Kroz stotine i stotine godina molili smo se svomu Bogu našim hrvatskim jezikom; od pamćive učilo nas kršćanski nauk u tom jeziku, a od sada da se to više nestigne! Neznamo, je li g. Nachtigal dobio takvu zapovijed od g. Pesante-a, ili od presv. biskupa, ili se je to sam izmislio. Bilo jedno ili drugo, nam se tim čini veliku nepravdu. Mi nepitamo ništa novoga, već molimo, da nam se starinu nezatire. Kad se moglo kroz stotine godina moliti i pjevati u našem jeziku na čest božju a za dobro duša naših, zašto nebi i sada?

Radi toga molimo presv. g. biskupa neka molzi g. Nachtigalu, da nas pusti na miru, da nam neotimlje našu starinu i naše običaje zatire, jer koji zatire takve stvari — zatiri će ga Bog — kaže naš poslovica.

U Poreču će se gospoda spominjati da mi znamo iskati i držati svoje; oni još nisu valjda zaboravili, koliko su im Fontanci zadali posla kad je ordje bio veleč. g. Ptašinski. Zašto dakle stvarati bez potrebe nemir medju pukom, koji želi živiti sa svakim u miru i ljubavi? A ako je i koji dužan braniti i uzdržavati mir i ljubav medju pukom, to su po našoj misli najprije biskupi i svećenici — propoviednici bratimstva i ljubavi.

Opot nemir u Vabrigi. Nedavno bilo je javljeno, kako s nama pošljajući naši prodanci, a danas Vam šaljemo novih dokaza zašto „lučna glava“ treći svaki dan po selu od jednoga do drugoga, nebilj što donjušio, pak onda hajde "Porco" do presvetelog gosp. biskupa i do katarskog poglavarstva, gdje se crni naše nedružne Vabrije, kao da su oni najveći zlodinci svijeta! A to se već znaće, da su im katarski poglavari i biskup Flap za svaku stvar na ruku.

Cijele. Nedavno je g. katarski poglavavar u Poreču strogo zabranio pjevanje i klicanje: „živo“ i „Viva“ u Vabrigi, a to sve po želji i savjetu našega „vrijednoga“ zupana; to je zabranio jednim oglasom, koji glasi u talijanskom jeziku ovako: „E proibito di cantare e cigare „viva“ e „živo“ per le strade pubbliche e località cioè ostarie e caffetterie ecc....“ (zabranjeno je pjevati i kričati „viva“ i „živo“ pa jasnije potevih, po krajem i kavanah itd.) No g. katarski poglavavar se ne drži više svojega

oglasa nego se drži želje našega župana i redara.

Dakle sada ne samo, da ne smijemo pjevati po putu ni u krčmi, nego ne smijemo pjevati ni u našim kućama, ni na dvorištu a, ni na polju, gdje radimo ni na našem vlastitom imanju, za koje posteno plaćamo cesarski porez i druge namete. Ako naš mudri pulicaj čuje kojega od naših ljudi, da pjeva ili u svom dvorištu ili u svojoj kući, odmah trči po zapovjedi našega slavnoga župana ka kotarskom poglavaru te tuži dotičnoga, ne da je pjevao na svom dvorištu ili u svojoj kući, nego da je pjevao na javnom putu, i da ga treba zato kazniti. Kapetan pošalje odmah dotičnemu, koji je pjevao, pozivnicu, da dodje pred njega, gdje ga odsudi 3—5 (tri do pet) dana tamnica, bez da pusti obluženika ni jedne rieti da progovori na svoju obranu i bez da se osvjetodi, je li obluženik pjevao na javnom putu ili u svojoj vlastitoj kući, za koju svojim žujevima plaća porez i nameće. Evo takova se pravica kroji dandanas u porečkom kotaru. A da se naše ljudi tamnicu mete, sve je tomu krov naš slavni župan, koji bi hotio po sili da se potalijančimo, i da pogazimo svoj jezik, kao je on po pazio krv, jezik i mlijeko matere svoje. Otac toga muža zvao se Brnobić, mati Blažević, a on pak je svoje ime popravio, te je piše: Antonio Bernobich.

I predprosloga tjedna je posao taj glasoviti Bernobich svog pulicaja u Poreč na kapetanat, da tuži četiri naše mladice, koji su pjevali pred svojom kućom na dvorištu. Oni moradoće kapetanu, koji ih odsudi nekoje po 3 dana a nekoje po 5 dana, bez da ih pusti, da progovore ni rieti na svoju obranu. Kažite mi dakle, dragi moji čitatelji, je li ovo pravi postupak, da ne smijemo više ni veseli biti? Naš župan je bio kadar reči g. kotarskom poglavaru, šetajući se s njim po Vabrigi: „Bisogna frenare sti croati“. A kot. poglavar mu odgovori: „Secondo i loro meriti“. Ali s nama se ne postupa po zakonu, nego po samovolji. Zato evo se obraćamo našim zastupnikom, da o tom progovore na saboru.

Nadalje nešto o presvetlom biskupu Flappu. Nedavno bili smo kod g. biskupa, da mu se potužimo na Fulina, župe-upravitelju u Taru, koji nam uzimlje sva naša prava, te nam je zabranio, da ne smijemo pjevati u crkvi. Biskup pak nam je obećao i kazao nam, da možemo pjevati pobožne molitvice, kao: „Litaneje Bl. djevice Marije“, „Zdravo tjelo“, „Pjevajmo braće“ itd. itd., i u vrieme svete mise, jer nam dodje misiti svake nedjelje u Vabrigu veleč. g. Koraca, umirovljeni župnik iz Tara.

Našim protivnicima bilo je to vrlo žao, sabrali nekoliko podpisa, pak onda hajde s njima u Poreč k presv. biskupu, gdje ga umole, da strogo zabrani g. Koraci, da ne smije doći služiti sv. misu u Vabrigu. Biskup toga nije mogao učiniti, nego je sada zapovedao, da ne smijemo pjevati nikakve pjesme u ono vrieme, kad je župnik pred oltarom, a kašnje da možemo. Presvetiji biskupi! Mi Vas se za to zahtijevamo! Ali znajte dobro, da mi Kroati Valerijani nismo više žučki. Sto Vas pitamo možda šta drugo nego ona prava, koja su naši pradjedovi učivali? Mi Vas pitamo, da nam dade naša starla prava, koja hoćemo da sada naprije imati u našoj crkvi, jer mi nismo latini. Onim davkom, koga davamo župniku u Taru moći ćemo hraniti i našega svećenika, koga će nam poslati koji drugi biskup. Do sada smo Vam nosili dužno počitanje, ali kad ne poznate Vi naša prava, nećemo poznati ni mi tudje, ali ne mojte kašnje kriviti nikoga drugoga, nego staviti ruku na prsa i recite: moj grieč!

A tebi dragi župane, koji tražis nomir među narodom i gledaš samo zgodu, kako bis odayle odaleg g. Koracu, traži i sakupljaj svoj narod i nagovara-

ga kao pravi poglavar, neka ide k svetu misi, neka se molí Bogu i neka ljubi braču svoju kao pravi kršćanin. Dokle budes tako narod učio, nikad neće imati sreće, a vjeruj nam, da će prije leti u grob, nego budes zadobio nijednoga od naših Hrvata Vabrižana, već da će i tvoje vjerne janjičare pomalo izgubiti sve, kako si ih do sada već prilično dosta izgubio. A hvala njima koji su te ostavili, jer boži vide Šta je pravo i Šta je krivo i jerbo su otvorili oči.

Hrvati Vabrižani.

Koparski kotar:

Izpiti zrielosti na učiteljstvu u Kopru. Proslova edina svršili su ustmeni izipiti na c. k. muzkom učiteljstvu u Kopru. Dobrim uspjehom položile izpit slijedeća gg. kandidati učiteljstva Slovenci: Bekar Vjekoslav iz Sezane; Eric Josip iz Dornberga; Gregorić Antun iz Sezane i Zorn Fran iz Privatine. — Hrvatskih kandidata bilo je — ako se nevaramo 8, koji položile dobri uspjehom izpit zrielosti; zaklamo Što su nam nepoznata njihova imena.

Voloski kotar:

Iz Brezovice — občina Materija — pišu nam 1. o. m: Držeci se savjeta Vašeg cienjenog lista, slaviti ćemo mi ovde blagdan svetih naših apostola, svete braće Cirila i Metoda u nedjelju dne 6. o. m. mjesto dne 5. o. m. pošto je taj dan radni dan.

Članovi naše čitaonica sakupili će se u jutro prije sv. mise kod „Pile“, odakle će skupno krenuti k sv. misi pod družvenom zastavom, da izvole zaštitu u naših svetih blagoviestnika.

Istoga dana obdržavati će po podne naša narodna čitaonica svoju zabavu u dvorištu g. Frana Vatovca. Na programu bili će osim predsjednikov pozdrava, pjevanje, glazba, deklamacija, saloigrna tombola.

Očekujemo, da će nas posjetiti tom prigodom naša braća iz naše i susjednih občina, te im kličemo unapred: Dobro nam došli!

Novi zločin u Matuljih. Dne 22. pr. m. na večer sastase se u gostionici Ljudevita Heidnera u Matuljih, nekoliki radnici na južnoj željeznicu, a među njima kolodvorski poslužnik Lj. Kojanec, star 28 godina, oženjen i otac nekoliko djece; Franjo Mayer, pazičelj kod promjene tračnica, te zaustavljač Josip Kukac i Ivan Bernard. Oko 10 sati dodje pred krčmu supruga Mayera i zamoli Kojaneca, neka nagovori njezinog supruga, da podje kući, jer je već kasno noćno doba. Kojanec izvrši analog, ali ga Mayer ne htjede poslušati, već navali na njega psovkama i prietnjama. Ali se Kojanec ne dade utrušiti, već ga sve onako pijana uzme pod ruku i bijede odvesti iz gostionice. Na njegovu nesreću, Mayer ljuditi i strašan dohvati od nekud nož i silom ga urine u drugov trublji, ranivši ga u dno istoga. Ranjenik padne na tlo bez svesti. Prvu mu pomoći pružiše prisutni u gostionici. Saznavši za stvar oblasti u Voloskom, odaslaše na licu mjesata mješovito povjerenstvo, koje odmah presluša svjedoke Kukca i Bernarda i zatim dade zatvoriti Mayera. Ranjenog Kojanca dovede u nedjelju u uljtu u rieku bolnicu, gdje konstatira, da se nalazi u opasnom stanju. Istog dana poslije podne pođe u bolnicu sudac iztražitelj Pavao Keemley sa podbilježnikom Vaskom Lukićem, da preslušaju ranjenog Kojanca, koji je težkom mukom, u kratko i u glavni ćrtlji izprijevoda krvavi dogodaj u Matuljima. Mayer se nalazi u zatvoru u Voloskom.

Majča osveta. Iz Vrprinca nau pišu, da ju nepoznali do sada zločinac u noći od 24. na 25. pr. m. našemu poštenjaku Antunu Jeletiću posjekao preko 200 amričkih trija, koji bijahu već ciepljene. Naš čestitili Jeletiću nešima osobama neprijatelja;

nzega kao poštenjaka svaki pošten čovjek i Štuce. Ova skoda nije mu dalek učinjena iz osobne osvete već iz mržnje i političke strasti. Njemu je posjećeno trsje radi toga, što je čestit i neustrašiv rođak, a to nisu mogli drugi učiniti nego one mrzke propalice, koje poznamo i ovih stranah pod imenom mafči. Ljuto se u ostalom li smradni izdajice varaju ako misle, da će tim prestrasti naše oduševne rodoljube.

Lošinjski kotar:

Čitajte i čudite se! Iz Cresa pišu nam 28./6.: Primili smo privatnim putem službeno izvješće o zadnjem popisu pučanstva grada i občine Cres. Po toj službenoj statistici usprkos svemu onomu što se je s naše strane učinilo da se zakonitom putem revidira prva sramotna i nasilna popisna o kojoj se je toliko pisalo i govorilo po novinama, pak i u bečkom parlamentu da povoda raznim interpellacijama, ipak čuje, pak se grohotom i vi nasmije, konačni uspjeh vladinog izvješća:

Ime mjesta	Uku-pno	Hr-vata	Tali-jana	1890.	1891.	1892.	1893.	1894.	1895.
Cela občina .	8086	5863	2039	26	8	150			
Grad Cres .	4379	2269	1936	16	8	150			
Podobč. Beloj .	334	329	2	3	—				
• Beli .	728	724	1	3	—				
• Drago-zici .	360	342	14	4	—				
Podobč. Lube-nice .	268	266	2	—	—				
Podobč. Orlec .	399	396	3	—					
• Pernata .	155	144	11	—	—				
• Podol .	69	69	—	—	—				
• Predo-slica .	116	116	—	—	—				
Podobč. Štivan .	305	277	28	—	—				
• Martin-šćica .	484	472	12	—	—				
Podobč. Ustrine .	143	115	28	—	—				
• Valun .	258	258	—	—	—				
• Vrana .	88	86	2	—	—				

Ovom izvješću ne treba tumačiti onomu, koji žive u ovih naših po sve i od svakoga zapuštenih mjestima i onomu koji poznade, da u samom gradu Cresu ima barem 90% onih, kojim je i materinski i običjni jezik farski.

Trst.

Novoimenovan trčanski biskup — kod sv. Otea. Iz Rima javljaju bečkim listovom, da je sv. olac Lav XIII. primio u audienciju novoimenovanoga trčanskoga biskupa presv. g. dr. Nagla dne 26. junija. Audiencija trajala je pol sata. Kad se je biskup od pape dielio, darova mu je papa zlati naprsni križ sa dragocjenim kamjenjem. Pružajući biskupu križ, reče mu: "Ovaj križ neće bude jamstvo mira u Vašoj biskupiji, ja želim iskreno, da se Vaše mirovno poslanstvo u Trstu posreće". Nezdavajte!

Una frane parola (iskrena rječ). Pod tim noslovom počeo je izlaziti u Trstu talijanski list, kao glasilo novoga političkoga društva (stranke bivšeg načelnika Dompieri-a), "Domenico Rossalti", kojog je zadača pribijati zlodjela trčanske camore.

U Trstu obdržavana je u nedjelju redovita glavna skupština, "Legna Nazionale", o kojoj ćemo izvestiti u budućem broju.

Gorička.

Razdor u obitelji. U slobotu obavila se pred goričkim porotnicima razprava na tužbu g. Gabrščeku proti uredniku lista "Primorski List" radi uvrijeđe poštenja putem tiska. Gosp. Gabrščeka zastupao je dr. Josip Stanović iz Voloskog, a uredništvo klerikalnog "Primorskog lista" branio je židov i Talijan dr. Rujmund Luzzatto. Jer su porotnici zanikali glavno pitanje, urednik je bio oprošten, na što je zastupnik tužitelja ulazio istovremeno žabu. — U sredu pak tužio je pred porotnim sodom g. dr. Henrik Tum and dr. Aleksija Rojica, lečnika u Gorići radi obidjenja na časti putem tiskopisa. Prediztraga, i sve što je razpravi spada, bilo je slovenski, sudbeni stol takodjer slovenski, po-

rotnika je bilo u izobilju Slovenaca; da se je lako moglo sastaviti čisto slovenski porot. Nu — žalibio — zastupnik dra. Tome (dr. Treo) odbio je nekoliko porotnika-Slovenaca, koji su mu se činili klerikalni, a g. dr. Zuccon, koji je zastupao dra. Rojica, odbio je od svoje strane nekoliko porotnika-Slovenaca, koji su se činili opet liberalni tako, da je bila porota sastavljena po dve trećine talijanska a jedna slovenska. Naravski, radi talijanskih porotnika moralno bi se bilo prevadjeti sve, što se govorilo slovenski kao takodjer sve spise i članke na talijanski, što opet nebi odgovaralo duhu pravde i zakona te ravnopravnosti i našim zahtjevima, neka Slavenom samo si ovenska porota sudi. Akoprem su toli tužitelj kao tuženi htjeli podvrti pravorieku i tako sastavljene porete, — sudbeni dvor je razpravu odradio do budućeg zasjedanja u svrhu, da se uzmognе do tada prevesti sve zapisnike prediztrage na — talijanski. Eto, tako se mi, Slaveni, borimo za našu jezikovnu ravnopravnost pred porotnicima!

Razne primorske vesti.

Popusti za zemljarinu i kućarinu, odbitak kontingenta občeg poreza od tečevine i poreza od tečevine poduzeća dužnih podatki javni račune za godinu 1902. Na temelju čl. IV. uključeno XI. zakona od dne 25. oktobra 1896. d. z. br. 220 popusti i odbitki gori rečenih poreza ustanovljaju se za godinu 1902. u mjeri kako sledi:

1. Popust za zemljarinu iznosi 15%, za razrednu kućarinu i stanarinu, izuzimajući petpostotni porez kućnih privremenih oslobođenjih od poreza, 12½% od državnog poreza.

2. Odbitak kontingenta občeg poreza od tečevine dozvoljen jurje prošlih godina u mjeri od 25% uzdržava se i za tečku godinu.

3. Aliquota od tečevine, koja se mora platiti od poduzeća dužnih podatki javne račune, kako u § 100 kod 1. i 5. stavka rečenog zakona, snižava se od 10,05% za godinu 1901. na 10% od čistog prihoda poduzeća. — C. kr. finastojno upozorenje u razpolaganje.

Razne vesti.

Iz zemlje bezpravljia i demoralizacijske III kraljev namjestnik — prosta varalica. Pod tim naslovom objelodanio je dr. Franjo Polonjak brošuru naperenu proti banu hrvatskomu. Izašla je u hrvatskom i njemačkom jeziku te iskana u Ljubljani. Bijaše zaplijenjena, nu prizivni sud u Gracu je zaplijenju dignuo. Dobiva se u Ljubljani postom za 50 helleru kod knjizare L. Schwentner. Prva naklada je na domaću. Koga zanima stvar, neka si knjigu naruci.

Izpiti zrelosti na hrvatskoj gimnaziji na Sušaku — svršili su kako čitamo u hrvatskih listovih, dne 28. junija o. g. Izpit je predsjedao g. dr. Ivan Gostiša iz Zagreba. O uspjeh u budućem broju.

U "blaženo zemlje". Poznato je koliko troše ugrijane glave u Italiji putem zloglasne "Dante Alighieri" i drugih država za odnarođenje naše djece. Poznato je na dalje, da zauzimaju Italija u pogledu pučkoga školstva jedno od zadnjih mjeseta medju prosvjetljenimi narodi. One stotine hiljada lira, što ih zloglasne "Dante Alighieri" salje u naše zemlje za odnarođenje naše djece, došće bi dobro talijanskog zakona za Istru od 9. oktobra 1901. zem. zak. br. 35.

Natjecatelji podnjeti će pravilno

obložene molbe i s dokazom uspobljenja za podučavanje vjerouanca u slučaju potrebe, propisanim putem u roku od četiri tjedna na ovo viće.

od 10—12 godina imade ih 8176. Tvorca se prolive točki da bi se dobio, kad postane diete sposobno za radnju u tvornicama povisilo na 12 godina. I to su prijatelji puka?

Politički pregled.

U Poli, dne 3. jula 1902.

Austro-Ugarska. Zadnji i prošlog mjeseca bio je kod Njeg. Veličanstvu u audienciji ugarski ministar-predsjednik Szell, da izvesti vladara o tekućim poslovi prije nego li otidje na odmor u Ischi. Audiencija ta potrajava je čitav sat. Kao što se je predviđalo, došlo je u ovoj audienciji do govoru o nesnosnom stanju, u koj su dospijeli poslednje doba pregovori između obiju vlada o nagodbi i viećanja o carinskom cieniku. Između obaju ministra-predsjednika došlo je do stanovita utjednju i uslijed toga su zapeli dotadašnji pregovori. Obje vlade obće o tom još samo pismeno. Takav postupak nemože biti ni koristan ni uspješan za polučenje cilja, koji bi bio u interesu monarhije. Službeni listovijavljaju, da je posredovanjem kralja uspijelo dati težkom položaju drugi pravac. Iza Szella bio je u audienciji i austrijski ministar-predsjednik, koji je izvestio vladara o položaju osobito obzirom na zapete pregovore sa ugarskom vladom. — Istoga dana poslije podne obdržano je pod predsjedničtvom vladara krunsko viće, koje je potrajalo dva i pol sata. Viećni prisustvovali su osim Njeg. Veličanstvu ministri-predsjednik dr. Koerber i Szell te ministar izvanjskih posala grof Goluchowski. — Dne 30. junija priobčili su službeni listovi u Beču i Budimpešti previšnja ručna pisma na ministre-predsjednike gledaju uredjenja kvote za vrijeme od 1. jula 1902. do 30. jula 1903.

Bugarska. Francezki listovom pisu iz Sofije, da je doslo između ruske vlade i kneza Ferdinandina do vojnog ugovora, po komu će Rusija na kopnu i na vodi podupirati Bugarsku, ako bi ona bila od koga mu draga napadnuta ili ako bi njezinom napredku zaprijetila ikakva zaprijetka. Naprotiv tomu stavlja Bugarska Rusiju za slučaj zamrša na istoku cijelu svoju vojsku na razpolaganje.

Italija. Službeni listovi talijanske vlade pišu povodom obnove trojnenog sazveta, da ta obnova nije mogla nikoga iznenaditi uslijed predhodnje izjave grofa Goluchowskoga i talijanskoga ministra Prinetti-a. Ta obnova da je pobudila u Italiji veliko zadovoljstvo. Maleni broj protivnika trojnenog saveza u Italiji da se je tetajem njegova obslanka znatno umanjio. Trojni i dvojni savezi da nisu napereni jedan proti drugom, već da imaju oba istu svrhu, naime uzdržanje mira.

Italija. Službeni listovi talijanske vlade pišu povodom obnove trojnenog sazveta, da ta obnova nije mogla nikoga iznenaditi uslijed predhodnje izjave grofa Goluchowskoga i talijanskoga ministra Prinetti-a. Ta obnova da je pobudila u Italiji veliko zadovoljstvo. Maleni broj protivnika trojnenog saveza u Italiji da se je tetajem njegova obslanka znatno umanjio. Trojni i dvojni savezi da nisu napereni jedan proti drugom, već da imaju oba istu svrhu, naime uzdržanje mira.

Prilog. Današnjemu broju priložili smo prilog ljekarne K. Germana u Belovaru, na kojega osobito upozorujemo cijene čitatelje.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.

Br. 662 Volosko, 26. junija 1902.

K. Š. V.

Volosko, 26. junija 1902.